

عنوان مقاله:

ارزیابی تناسب اراضی بخشی ازدشت زنجان برای کشت گندم آبی با استفاده از ر هکار امتیازات محدودیتی

محل انتشار:

فصلنامه آب و خاک, دوره ۳۱, شماره ۲ (سال: ۱۳۹۶)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۱

نویسندگان:

یاسر صفری - دانش آموخته دکتری گروه علوم خاک، دانشگاه زنجان و استادیار گروه علوم خاک، دانشگاه صنعتی شاهرود

محمد امیر دلاور - دانشیار و دانشجوی کارشناسی ارشد گروه علوم خاک، دانشگاه زنجان

زهرا نوری - دانشیار و دانشجوی کارشناسی ارشد گروه علوم خاک، دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

در این پژوهش به منظور ترسیم روند تغییرات مکانی تناسب اراضی بخشی از دشت زنجان برای کشت گندم آبی، از لایه های مختلف ۸۵ نقطه مشاهداتی تا عمق یک متر خاک، نمونه برداری انجام گرفت. پس از انجام آزمایشهای لازم بر روی نمونه های خاک و جمع آوری اطلاعات اقلیمی، سطوح محدودیت ویژگی های مختلف محاسبه و بر اساس جداول موجود به امتیازات محدودیتی تبدیل شدند. مجموع امتیازات محدودیتی هر نقطه، از طریق یک معادله نمایی، بهمقادیر تابع پیوسته عضویت تناسب اراضی تبدیل شد و با استفاده از تخمین گر کریجینگ معمولی، مقادیر این تابع در تمامی منطقه، درون یابی و سپس پهنه بندی گردید. نتایج نشان داد که ویژگی های متوسط درجه حرارت دوره رشد و درصد ذرات درشت تر از دو میلی متر خاک، به ترتیب مهم ترین ویژگی های محدودکننده اقلیمی و خاکی در منطقه هستند. تجمع اثرات ویژگی های محدود کننده تناسب اراضی موجب بالا رفتن امتیازات محدودیتی و در نتیجه تنزل کلاس تناسب اراضی برخی از نقاط مشاهداتی، به ویژه در قسمت های شمال غربی منطقه مطالعاتی شده است. مقایسه نقشه منتج از درون یابی مقادیر تابع پیوسته عضویت تناسب اراضی با نقشه نقطه ای تناسب اراضی حاکی از آن بود که روند تغییرات مکانی تناسب اراضی برای گندم آبی در نقشه نخست، تدریجی تر و مشخص تر است. در مقایسه با روش های سنتی مرسوم در مطالعات تناسب اراضی، پیوسته سازی الگوی تغییرپذیری مکانی تناسب اراضی بر اساس دید فازی به تغییرات خاک، منجر به حصول نتایجی سازگارتر با ماهیت پیوسته پدیده های محیطی می گردد.

کلمات کلیدی:

ارزیابی اراضی، توزیع مکانی، زمین آمار، نقشه های پیوسته

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/۷۲۱۹۸۸>